

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΚΕΪ ΦΡΑΝΣΙΣ, Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Ἐνα ἐνδιαφέρον ἄρθρον τῆς Γαλλίδος δημοσιογράφου JEANNE ROUDOT)

Η Κέυ Φράνσις εἶνε ἓνα ξεχωριστὸ πλάσμα τῆς φιλομουλωσῆς. Οὔτε ὡς «βεντέττα», οὔτε ὡς γυναῖκα μοιάζει μὲ καμμιά ἄλλη. Πολλοὶ τὴν κατηγοροῦν ὅτι εἶνε ἀκόλαστη. Ἄλλοι πάλιν ὅτι ἔχει ξεχάσει τὴν καρδιά τῆς στὴν πατρίδα τῆς! Μὰ ἐκεῖνοι ποὺ μαντεύουν κάπως τὴν ψυχρὴ συνθεσὶ τῆς εἶνε ὅσοι δηλώνουν ὅτι ἡ Κέυ Φράνσις ἔχει τὸ ἐλάττωμα νὰ κἀνη πάντα ὅ,τι περνᾷ ἀπὸ τὸ μυαλό τῆς. Αὐτὴ ἡ μοναδικὴ ἀδυναμία τῆς. Κανεὶς σκηνοθέτης δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερηφανευθῆ ὅτι ἐξανάγκασε αὐτὴν τὴ «βεντέττα» νὰ τὸν ὑπακούσῃ. Ὅλοι τὴ φοβοῦνται καὶ προσπαθοῦν νὰ τὰ ἔχουν καλὰ μαζὺ τῆς, γιατί εἶνε ἱκανὴ νὰ τοὺς ἀναστατώσῃ τὸ «στούντιο». Ἡ Κέυ Φράνσις, ἄς μὲ συγχωρήσῃ γιὰ τὴν εἰλικρινεία μου, εἶνε νευρική καὶ πεισματάρη. Γιὰ νὰ κατορθώσετε νὰ τὴν πείσετε γιὰ ἓνα ζήτημα, πρέπει ἡ γλῶσσα σας νὰ παραλύσῃ. Γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι τοῦ περιβάλλοντός τῆς δηλώνουν πάντα μὲ ἀπογοήτευσι:

— Ἡ Κέυ Φράνσις διαφωνεῖ καὶ μὲ τὸν Θεό!...

Κι' ὡστόσο ἔχει μιὰ ἀγγελικὴ φυσιογνωμία ποὺ δὲν προδίδει τὸν δύστροπο χαρακτήρα τῆς. Ὅσο γιὰ τὸ βλέμμα τῶν ματιῶν τῆς αὐτὸ εἶνε τόσο ὄνειροπόλο ποὺ νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ Κέυ Φράνσις διαρκῶς εἶνε χαμένη στὸν μαγευτικὸν κόσμον τῶν ὀνείρων.

Εἶνε ἓνας διάβολος μὲ μορφήν ἀγγέλου!

Ἀλλοίμονον δὲ στὸν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος θὰ μπλέξῃ στὸν ἔρωτά τῆς! Εἶνε χαμένος! Ὅλοι οἱ στενοὶ φίλοι τῆς, καθὼς εἶνε γνωστὸ, εἶχαν πάντα ἓνα ἄδοξο ἢ τραγικὸ τέλος. Κανεὶς δὲν κατάρθωσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν... θανατηφόρο ἐπίδρασί τῆς. Ἡ Κέυ Φράνσις μοιάζει μὲ τὶς ἐπικίνδυνες πεταλοῦδες, εἰς ἀνατριχιαστικὰς «βαμπίρ» ποὺ ρουφεῦν τὸ αἷμα τῶν θυμάτων τους. Κι' ὡστόσο, δὲν παραδέχεται αὐτὴν τὴν μοιραία γοητεία τῆς.

— Μὲ κατηγοροῦν, μοῦ ἐδήλωσε μὲ παράπονο, ὅτι προκαλῶ πάντα καὶ παρασύρω τοὺς ἄνδρες σ' ἐπικίνδυνες περιπέτειες. Μοῦ λέγουν ἀκόμη ὅτι τοὺς ἐμπνέω τὰ πιὸ σκοτεινὰ αἰσθήματα καὶ ὅτι τοὺς ξυπνῶ τὰ πιὸ ὀλέθρια ἐνστικτὰ τους. Κι' ὡστόσο δὲν σκέφτονται ὅτι δὲν εἶνε καθόλου λάθος μου ἂν ἔχω ἓνα τόσο ὡμορφο καὶ πλαστικὸ σῶμα κα' ἂν προκαλῶ μιὰ μεγάλη συμπάθεια.

Καὶ ἔχει, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἀπόλυτο δίκιο. Ἐνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους ψυχολόγους τοῦ Νέου Κόσμου, ποὺ εἶνε ἀσχοληθῆ μὲ τὸ «φαινόμενον» τῆς Κέυ Φράνσις, σ' ἓνα πολὺκροτο ἄρθρον τοῦ ἀναφέρει τὰ ἔξης ἐκπληκτικὰ πράγματα γιὰ τὴν πασίγνωστη «βεντέττα».

«Ἡ Κέυ Φράνσις, εἶνε ἓνα σπάνιο φαινόμενο ἀνθρωπίνου μαγνητισμοῦ. Ἐνεὶ δηλαδὴ τὴν ιδιότητα νὰ ἐλκύνῃ τὸ ἰσχυρὸν πῦλον καὶ νὰ τοῦ παραλύῃ κάθε ζωτικότητα. Μοιάζει μὲ τὰ τεράστια φεῖδια τῶν τροπικῶν χωρῶν, τὰ ὁποῖα μαγνητίζουν τὸ θῦτος, τὸ τραβοῦν κοντὰ τους καὶ τὸ κάμνουν ὅ,τι θέλουν. Ἡ Κέυ Φράνσις εἶνε μιὰ ἐπικίνδυνη γόησσα. Ἐχει ἀκόμη ἓναν ἐρωτισμὸ ὑπερβολικὰ ἀνεπτυγμένον, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ αἶσθημα τῆς φιλαρεσκείας. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὴν πλησιάζουν πρέπει νὰ εἶνε πολὺ δυνατοὶ καὶ ἰσχυροὶ χαρακτήρες γιὰ νὰ ἀνθέξουν στὴν γοητεία τῆς καὶ νὰ μὴ καταστραφθοῦν».

Καὶ πράγματι, ἡ Κέυ Φράνσις εἶνε φοβερὴ γυναῖκα. Ὅσο ὅσο εἶνε ἐξακριβωμένο, ὅτι ἔχει τὶς περισσότερες κατακτήσεις. Οἱ ἄνδρες ποὺ τὴν πλησιάζουν μοιάζουν ὡς τὶς φτωγὰς χρυσαλλίδες ποὺ παίζουν μὲ τὴν φλόγα τῶν κεριῶν μέχρις ὅτου νὰ τοὺς κάψῃ τὰ φτερά τους!

Εἶχα τὸ κουράγιο νὰ παρακολουθῆσω τρία ἀπὸ αὐτὰ τὰ «περιπαθῆ» εἰδύλλια τῆς Κέυ Φράνσις. Θὰ σᾶς τὰ διηγηθῶ λοιπὸν γιὰ νὰ δῆτε πόσον ὀλέθρια εἶνε ἡ ἐπιρροή αὐτῆς τῆς γυναίκας

στοὺς ἄνδρας

Πρὸ ἑνὸς ἀκριβῶς χρόνου ἔφθασε μιὰ μέρα στὸ Χόλλυγουντ ἓνας ἀπὸ τοὺς διασημότερους πρωταθλητὰς τοῦ κόσμου. Μὴ θέλετε, φυσικά, νὰ σᾶς ἀποκαλύψω τ' ὄνομά του. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε παντρεμένος καὶ ἔχει ἓνα χαριτωμένο παιδάκι. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν σωστὸ νὰ γίνω ἐγὼ ἡ αἰτία ἑνὸς συζυγικοῦ δράματος. Αὐτὸς ὁ πρωταθλητὴς εἶχε ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ καλὰ καὶ τὰ πιὸ γυμνασμένα σώματα καὶ ἡ γυναῖκες ποὺ εἶχαν θαυμάσει τὶς ἐπιδείξεις του στὸν στίβο, εἶχαν ζετρελλαθῆ κυριολεκτικῶς μαζὺ του. Ἡ φήμη του δὲν ἄργησε φυσικά νὰ φθάσῃ ὡς τ' αὐτιά τῆς Κέυ Φράνσις, ἡ ὁποία καὶ πῆγε νὰ τὸν ἰδῆ.

— Μοῦ φαίνεται, δήλωσε ἡ ὡμορφὴ «βεντέττα», ὅτι ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὸν γνωρίσῃ κανεὶς.

Καὶ εἶπε σ' ἓναν φίλο τῆς νὰ τῆς τὸν συστήσῃ.

Ἡ Κέυ Φράνσις, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ τυπικὰ λόγια τοῦ ἐπρότεινε:

— Ἐλάτε αὔριο τὸ πρωὶ στὴ βίλλα μου νὰ παίξουμε μιὰ παρτίδα τέννις.

Κι' ὁ πρωταθλητὴς πῆγε νὰ τὴν συναντήσῃ. Ἡ Κέυ Φράνσις ἐκεῖνο τὸ πρωὶ ἔπαιξε τέννις μὲ ἓνα μικρὸ μαγιὸ ποὺ ἀπεκάλυπτε ὄλην τὴν πλαστικότητα τοῦ σώματός τῆς. Ὡς γνωστὸν δὲ ἡ γοητευτικὴ «βεντέττα», ἔχει ὅπως λένε, «ἓνα σῶμα ποὺ μιλάει!» Ὁ πρωταθλητὴς λοιπὸν δὲν ἄργησε νὰ τὴν ἐρωτευθῆ καὶ νὰ γίνῃ σκλάβος τῆς.

Δὲν πρόκειται βέβαια ἐδῶ πέρα νὰ σᾶς περιγράψουμε αὐτοὺς τοὺς σκανδαλώδεις ἔρωτάς των. Θὰ σᾶς ἀναφέρουμε μόνο ὅτι αὐτὴ ἡ ἐρωτικὴ ἱστορία τους κράτησε ὄλο τὸ καλοκαίρι. Ὅταν δὲ στὶς ἀρχὲς τοῦ χειμῶνος ὁ πρωταθλητὴς ἔφυγε ἀπὸ τὴν φιλομουπολί ἦταν σὲ ἀξιοθρήνητα χάλια. Κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν δὲ ἔκφρασι τῶν φίλων του «δὲν μποροῦσε νὰ σηκώσῃ τοὺς ὤμους του, οὔτε αὐτὸ τὸ παλτό του»!

Ἐνα ἄλλο τραγικὸ θῦμα τῆς Κέυ Φράνσις ἦτο ὁ γυιὸς τοῦ τραπέζιτου Μάνουελ Σκῶτ, ὁ κομπὸς «σπόρτσμαν» Ἐντυ Σκῶτ, ὁ ὁποῖος σήμερον εἶνε σωματικὸ καὶ ψυχικὸ ἐρείπιο καὶ θρῖσκεται σ' ἓνα ψυχιατρεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης. Κατὰ τὶς ὁμολογίες δὲ τῶν γιατρῶν περνᾷ ὄλη τὴ μέρα τοῦ γράφοντας διαρκῶς τ' ὄνομα τῆς Κέυ Φράνσις!

Ὁ Ἐντυ Σκῶτ ἐδῶ καὶ ἔξη μῆνες εἶχε κάνει ἓνα ταξίδι ἀναψυχῆς στὸ Χόλλυγουντ. Ἡ ὡμορφιά του καὶ ἡ εὐθυμία του τὸν εἶχαν καταστήσει ὑπερβολικὰ συμπαθῆ στὶς γοητευτικὰς «βεντέττες». Ἡ Μάτζ Ἡθανς, ἡ Κάθριν Χέμ-

πουρν, ἡ Νόρμα Σήρερ καὶ ἡ πεντάμορφη Ντόροθυ Τζόρνταν ἦταν ἡ πιὸ καλὰς φίλες του. Αὐτὸ ἔθεωρήθη φυσικὰ σκάνδαλο ἀπὸ τὴν Κέυ Φράνσις, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε νὰ τοὺς τὸν πάρῃ.

Καὶ τὸ κατάρθωσε μὲ τὸ ἀκαταμάχητο ὄπλο τῆς: τὴν ἐπίδειξι τῶν θελγήτρων τῆς!

Ἐπειτα ἀπὸ ἓνα μῆνα ὁμοῦ ὁ Ἐντυ Σκῶτ εἶχε γίνῃ ἀγνώριστος. Εἶνε χάσει τὸ ζωερὸ χρῶμα του, τὴν εὐθυμία του καὶ εἶχε γίνῃ ἓνα βραδυκίνητο πλάσμα ποὺ μόλις κατάρθωνε νὰ στηριθῆ στὰ πόδια του. Ἡ Κέυ Φράνσις ὅταν τὸν εἶδε σ' αὐτὰ τὰ χάλια ἄρχισε νὰ τὸν περιφρονῆ. Καὶ μιὰ μέρα τοῦ εἶπε μὲ ἀδιαφορία:

— Καί ποῦς εἶνε νὰ φύγῃς γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη.

Καὶ τὸν ἐγκατέλειψε. Μὰ ὁ Ἐντυ Σκῶτ ἦτο παράφορος ἐρωτευμένος μὲ τὴν Κέυ Φράνσις. Ἐφετέλεσε βέβαια τὴν «διαταγή» τῆς. Ἀλλὰ μόλις ἔφθασε στὴν Νέα Ὑόρκη, ἄρχισε νὰ κάνη κατανοήσεις νασκαωτικῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα: Μετὰ ἀπὸ λίγο ἔχασε τὸ λογικὸν καὶ κλείσθηκε σὲ ψυχιατρεῖο ποὺ σᾶς ἀ-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 44)

Ἡ μοιραία Κέυ Φράνσις.

ΟΠΩΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΚΟ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 10)

«Έχει ένα τρυφερό φίλο στο Μόν Ντόρ.
 «Έναν άλλο τρυφερό φίλο στο Σαίν - Νεκτάρ.
 «Έναν άλλο στο Ρουαγιέ.

Κι' έναν άλλο τρυφερό φίλο στη Λά Μπουρμπούλ.
 «Αναρωτιέμαι λοιπόν τώρα τί πρέπει να κάνω. Πά τη σκοτώσω ή να σκοτωθῶ ; τὰ ἔχω χαμένα!

«Η νύχτα εἶνε καλὸς σύμβουλος. Τὸ πρωί, ψύχραιμος, τῆς ἔγραψα ἕνα γράμμα καὶ τὴ στόλισα ὅπως τῆς ταίριαζε. Το ἀποτέλεσμα ἦταν κεραυνοβόλο: «Η Μαρία - Άννα μού ζήτησε ἀμέσως συγγνώμη:

«Ἐλα, εἶσαι τόσο καλὸς, ἀγάπη μου ! Θέλησα νὰ κάνω ὅπως ἡ βασίλισσα Μαργκό. Ἄ, σοῦ ἐξομολογοῦμαι ὅτι αὐτὴ ἡ ζωὴ δὲν εἶνε τόσο εὐχάριστη. ὅπως στὸ θρόνο... Ἐλεῖτα, εἶσαι πὺξηλιόλης ἀπὸ τὸν Ἐρρίκο IV. Συγχώρεσέ με! Ἡ πείρα μὲ ἀπογοήτευσε... Μὰ τὴν ἀλήθεια, ὁ Ἐρρίκος IV ἤξερε νὰ ζήσει !...»

Δὲν τῆς ἀπάντησα, ἀπὸ ἀξιοπρέπεια, μὰ ἔκανα κόρτε στὴ φίλη τῆς Ἀριέττα. Γι' χαριτωμένο κορίτσι ! Μὰ πῶς δὲν τὴν εἶχα προσέξει τόσο καιρὸ ;

1 Ν ο ε μ θ ρ ί ο υ. — Κρατοῦσα στὴν ἀγκαλιά μου τὴν Ἀριέττα, ὅταν ξαφνικὰ παρουσιάσθηκε μπρυστά μας ἡ Μαρία-Άννα μ' ἕνα πιστόλι στὸ χέρι. Εὐτυχῶς, ἀντὶ νὰ πυροβολήση, φώναξε πρώτα:

— Εἶσαι ἕνας προδότης! Ἐνας ἄπιστος !

— Ἀγάπη μου, τῆς εἶπα μὲ εἰρωνεία, θέλησα νὰ κάνω κι' ἐγὼ ὅπως ὁ Ἐρρίκος IV.

— ὦ, νόμιζα πῶς θὰ σοῦ ἄρεσε!...

Ἡ Μαρία - Άννα ξέσπασε σὲ λυγμούς καὶ πέταξε πέρα τὸ πιστόλι. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα δὲν μού ξαναμίλησε γιὰ τὴ βασίλισσα Μαργκό. Κι' ἔτσι, ξαναρχίσαμε τοὺς πρῶτους τρυφεροὺς ἔρωτές μας. Ἡ Μαρία-Άννα εἶνε σήμερα μιὰ ὑποδειγματικὴ σύζυγος.

ZOZE ZERMAIN

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΡΙΔΟΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 16)

Ἔνα εἰδικὸ μικροσκόπιο, μπορεῖ νὰ διαβάσῃ σ' αὐτὴν ὄχι μόνο τὶς ἐπιθυμίες μας καὶ τὰ αἰσθηματὰ μας, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀρρώστειες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὑποφέρουμε ἢ δεῖχνουμε μιὰ καταφανῆ προδιάθεσι γι' αὐτές.

Ὅσο τώρα γιὰ τὶς ἀρρώστειες, ὅλες ἀνεξαιρέτως διακρίνονται καθαρά στὴν στρογγυλὴ πλάκα τῆς ἱρίδος.

Οἱ γιατροὶ μὲ τὸ μικροσκόπιο τὴν ἐξετάζουν κατὰ χιλιάδες δὺ τρόπους. Γι' αὐτοὺς μεγάλη σημασία ἔχουν ἡ διαστασεις τῆς, ἡ ἔντασις τῆς συστολῆς καὶ τῆς διαστολῆς τῆς, ἡ συστασις τῶν ἰσθμῶν τῆς, ἡ κηλίδες τῆς καὶ ἡ γραμμὲς τῆς.

Ὁ γιατρός Πεκτσέλυ σήμερα εἶνε ὁ διασημότερος «ἱριδολόγος» τοῦ κόσμου. Στὴ μεγάλη κλινικὴ του πού ἔχει στὴ Βουδαπέστη δέχεται ἀσθενεῖς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ ἔχει τὴν ἐξῆς ἀξιοθαύμαστη εἰδικότητα: νὰ διακρίνῃ τὶς τάσεις πού ἔχει ἕνας πελάτης του γιὰ τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη ἀρρώστεια. Ἐτσι, μὲ τὴν σχετικὴ προφύλαξι πού του καθορίζει ν' ἀκολουθήσῃ τὸν γλυτώνει ὄχι μόνο ἀπὸ μακροχρόνιες θεραπείες, ἀλλὰ κι' ἀπὸ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατο.

Ὅπως βλέπετε λοιπὸν εἶνε ἀλήθεια ὅτι ἡ κόρη τοῦ ματιοῦ εἶνε ὁ καθρέφτης τῆς ψυχῆς μας. Κατὰ τὸν δόκτορα Πεκτσέλυ ὅμως εἶνε ἐπίσης κι' ὁ καθρέφτης τοῦ σώματός μας. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ ἱρίς τοῦ ματιοῦ καθρεφτίζει ὀλόκληρο τὸν ὀργανισμό μας.

ΔΟΚΤΩΡ ΠΑΥΛΟΒ ΣΚΥ

ΤΑ «ΕΜΨΥΧΑ ΣΧΕΔΙΑ» ΚΑΙ Η ΠΑΝΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 31)

τῆς Πομπηίας ἀριστουργηματικὲς κι' ἐγχρωμες ἀπεικονίσεις τῶν διαφόρων φάσεων ἑνὸς ἐρωτικοῦ ἐπεισοδίου πού θυμίζουν μὲ τὸν πιὸ ἐκπληκτικὸ τρόπο τὶς πασίγνωστες «Σίλλυ Σύμφου» τοῦ Γουάλντ Ντίσιον καὶ τῶν μιμητῶν του.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὶς ρωμαϊκὲς αὐτὲς τοιχογραφίες ἔχουμε καὶ τὶς μετέπειτα βυζαντινὲς, ἡ ὁποῖες ὡς πρὸς τὴν τεχνικὴ, μοιάζουν μὲ τὰ σχέδια πού δημοσιεύουμε σήμερα στὰ περιοδικὰ καὶ στὶς ἐφημερίδες. Οἱ Βυζαντινοί, τέλος, ἀγιογράφοι συνήθιζαν νὰ ζωγραφίζουν τὸ πρόσωπο ἑνὸς Ἁγίου καὶ γύρω ἀπὸ αὐτὸ σὲ μικρὰ τετράγωνα ν' ἀπεικονίζουν τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς του.

Ὁ Ντίσιον λοιπὸν ἀπὸ τὴ βυζαντινὴ ἀγιογραφία ἐμπνεύσθηκε τὴν «πρωτότυπη» τεχνικὴ τῶν «ἐμψύχων σχεδίων» του, χωρὶς φυσικὰ νὰ ξέρῃ ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι διασκεδάζαν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Μὲ τὴ διαφορά μόνο ὅτι ἀπελάμβαναν τὶς τέρψεις τοῦ κινηματογράφου μέσα στὸν... τάφο τους !

ΚΑΡΡΑΣΚΟ ΝΤΙΑΖ

ΤΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 20)

μου ὡς ἱατροῦ, μού ὑπέδειξαν τὴν ἐξῆς πορτοκαλοφαγικὴ διαίτα, ὡς τὴν πιὸ καλὴ καὶ τὴν πιὸ εὐεργετικὴ ἀπ' ὅλες: Κάθε πρωί, νηστικοὶ ἀκόμη ἐντελῶς, πρέπει νὰ τρῶμε ἕνα ὡς δυὸ πορτοκάλια. Κατόπιν, τὸ μεσημέρι ἄλλα δυὸ καὶ τὸ βράδυ ἄλλα δυὸ, μετὰ τὸ φαγητὸ μας.

Αὐτὴν τὴ διαίτα, τὴν ἐξακολουθοῦμε ἐπὶ ἕναν ὡς δυὸ μῆνες. Κατόπιν κι' ἐνῶ θὰ ἐξακολουθοῦμε φυσικὰ ἀνελλιπῶς αὐτὴν τὴ διαίτα, μποροῦμε νὰ ὀρίζουμε καὶ μιὰ ἡμέρα κάθε ἐβδομάδος, — τὴν Παρασκευὴ, παραδείγματος χάριν — ὡς ἡμέρα ἀποκλειστικῆς πορτοκαλοφαγίας. Δηλαδή, κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ κι' ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ, δὲν θὰ τρῶμε κανένα ἀπολύτως φαγητὸ, οὔτε καὶ θὰ πίνουμε νερό, παρὰ θὰ τρῶμε δυὸ πορτοκάλια τὸ πρωί, τρία κατὰ τὶς δέκα ἢ ὡρα, τέσσερα ὡς πέντε κατὰ τὸ μεσημέρι, τρία κατὰ τὸ ἀπόγευμα, τέσσερα ὡς πέντε κατὰ τὴν ὡρα τοῦ βραδυνοῦ φαγητοῦ, κι' ἕνα πρὶν πέσουμε νὰ κοιμηθοῦμε...

Εἶνε κυριολεκτικῶς ἀφάνταστα κι' εὐεργετικώτατα, γιὰ ὀλόκληρον τὸν ὀργανισμό μας, τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τέτοιας κανονικῆς διαίτης. Εὐεξία, δρυσία, υγεία ἀπόλυτη, ταχύτατα γίνονται αἰσθητὰ στὸν ἑαυτὸ μας. Καὶ μονάχα ἢ σταφυλοφαγία μπορεῖ νὰ παραβληθῇ, μὲ τὴν ἀνεκτίμητη πορτοκαλοφαγία...

Η ΝΑΤΑΣΑ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 18)

τασα. Πουλήθηκα, ἀλλὰ πουλήθηκα ἀκριβά... Μὴ μιλάς, μὴ μιλάς... Δὲν βελώ ν' ἀκούσω τίποτα.

— ὦ! Νατάσα, ἀγαπημένη μου Νατάσα!...

— Δὲν σοῦ εἶπα νὰ μὴ οἰαμαρτύρεσαι ἄδικα;... Καὶ τώρα θὰ σοῦ φανερώσω καὶ κάτι ἄλλο: Σ' ἀγαπῶ, εἶσαι ὁ μόνος ἄνδρας πού ἀγάπησα στὴν ζωὴ μου! Δὲν σοῦ τὸ εἶπα ὡς τώρα γιὰ νὰ μὴ σέ κανῶ ουσυχισμένο... Δὲν μποροῦσες νὰ μὲ πάρης, γιὰ τί εἶσαι φτωχός...

— Ἄν σὲ εἶχα δικὴ μου, Νατάσα, καταλαβαίνω ὅτι θὰ εὐρίσκα τὴν οὐνάμιν νὰ ὑποτάξω ὅλον τὸν κόσμον.

— Τί ὡραία λόγια! ψιθύρισε ἡ Νατάσα, χαμογελῶντας μελαγχολικά. Ἀλλοίμονον ὅμως ! Ἡ πραγματικότης εἶνε τόσο σκληρὴ... Κι' ἐγὼ εἶμαι τόσο πολυδάπανη!... Θὰ σ' ἔκανα δυστυχισμένο, χωρὶς νὰ τὸ θέλω... Ἀποφάσισα, λοιπὸν, νὰ παντρευτῶ ἕναν πλούσιον, πού δὲν τὸν ἀγαπῶ. Καὶ ἦρθα ἀπόψε γιὰ νὰ σοῦ δώσω μιὰ ἀπόδειξι τῆς ἀγάπης μου... Φίλησέ με!...

Τὴν ἐπομένη τὸ μεσημέρι, ἔγιναν οἱ γάμοι τῆς Νατάσας μὲ τὸν Ἄγγλο πρόξενο σερ Β... Καὶ τὴν ἴδια μέρα τὸ βράδυ ἔφευγα γιὰ τὴν Αἴγυπτο, μὲ τὴν κάρδιὰ σπαραγμένη.

Πέρασαν ἑπτὰ χρόνια ἀπὸ τότε. Τὴν περασμένη ἐβδομάδα, μιὰ κυρία πού τὴν εἶχα γνωρίσει στὴν Κωνσταντινούπολι, μὲ ἐπληροφόρησε ὅτι ἡ Νατάσα πέθανε πρὶν ἀπὸ ἕνα μῆνα σ' ἕνα σανατόριο τῆς Σαβοΐας... Στὸ παραλήρημά της, μίλουσε γιὰ κάποια ἐκδρομὴ μὲ τὴν θάρκα, μιὰ νύχτα μαγευτικὴ, στὰ ἀκύμαντα νερά τοῦ Βοσπόρου...

Η ΑΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΔΟΣ ΓΚΡΕΤΑΣ ΓΚΑΡΜΠΟ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 41)

χε διαδοθῇ ὅτι αὐτὴ ἡ σωσίας τῆς Γκρέτας Γκάρμπο εἶχε πεθάνει κι' ὅτι ἡ ἴδια ἡ Γκάρμπο εἶχε ἀναλάβει νὰ συνεχίσῃ μὲ ἀπόλυτη μυστικότητα αὐτὸ τὸ ἔργο τοῦ Φόρστ. Ἐτσι ἡ Τέκ "Ινγκεμποργκ ρίχτηκε καὶ πάλιν στὸ περιθώριο. Μὰ δὲν ἀπογοητεύεται. Καὶ γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε ζωντανὴ κι' ὅτι δὲν εἶνε ἡ ἴδια ἡ Γκρέτα Γκάρμπο ἐτοιμάζει τὸ «γύρισμα» μιᾶς νέας ταινίας! Ἐχουν δίκην λοιπὸν νὰ λένε ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι σ' αὐτὸν τὸν κόσμον εἶνε τόσο ἄτυχοι, ὥστε χάνουν ἐντελῶς τὴν προσωπικότητά τους, ὅπως ἀκριβῶς δηλαδή συνέβη μὲ τὴν "Ινγκεμποργκ, τὴν Γκρέτα Γκάρμπο τῆς Γερμανίας.

ΚΕ'Υ' ΦΡΑΝΣΙΣ, Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 13)

ναφέραμε.

Τὸ τρίτον θῦμα τῆς Κεῦ Φράνσις ἦταν ὁ πιλότος τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας Τζέιμς Γουάρτι. Ὁ ἄτυχος αὐτὸς ἄνθρωπος ἐρωτεύθηκε παράφορα τὴν Κεῦ Φράνσις, πέρασε μιὰ εὐτυχισμένη ἐβδομάδα ἐρωτος μαζί της καὶ τέλος αυτοκτόνησε πέφτοντας μὲ τὸ ἀεροπλάνο του. Σ' ἕνα σημείωμα πού ἄφησε στοὺς φίλους του μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔγραφε καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Πεθαίνω εὐτυχισμένος, γιὰτὶ δοκίμασα μιὰ ἐβδομάδα ἑνὸς ἀπειρογράφου ἐρωτος. Σ' αὐτὲς τὶς ἑπτὰ μέρες ἔζησα ὅλη τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς μου».

Στὴ διαθήκη του δὲ ἄφησε ἕνα τεράστιον ποσὸν σ' ἕνα ἀνθρωπὸν τῶν Χόλλυγουντ γιὰ νὰ στέλνῃ κάθε πρωὶ μιὰ πανάκριβη ἀνθοδέσμη στὴν Κεῦ Φράνσις. Ἐχουν δίκην λοιπὸν, καθὼς βλέπετε, νὰ θεωροῦν τὴν Κεῦ Φράνσις ὡς τὴν πιὸ σατανικὴ γυναῖκα τοῦ Χόλλυγουντ, ἕναν γοητευτικὸ διάβολον !